

સદ્ગુરુ જાપાળકૃષ્ણજી પીઠસ્થાનકે સેત્ર
વટક્ષેત્ર તિથિ મહાત્મ.

રવ્યનાર ડભાણવાણી મહારાજ
વિશ્વનાથ છમનરામ.

જાપાળ. પ્રસિદ્ધ કરનાર
ડભાણવાણી સદ્ જાપાળકૃષ્ણ વિશ્વનાથ
ના નડીઆલ. ૭ ખેડ

સેવામાં રાખવાનું પુસ્તક છે.

આવૃત્તિ ૫લી પ્રત ૫૦૦ સને ૧૯૨૪

ધી સારદા વિજય પ્રી. પ્રેસમાં યા. હરજીવનદાસ
જમરસીએ પ્રાપ્ત—અમદાવાદી 'મળર-નડીઆલ'

કિં. ૦—૩—૦.

મુદ્રિત વિધાપત્ર ગાંધીયી
અમદાવાદ
મુદ્રિતો ગ્રંથીશાસ્ત્રી સમક્ષ
૧૧-૪-૦૦

અર્પણ પત્રીકા

શ્રી ઇષ્ટના કબુરી પારસદ શેવક-સોની રણછોડ
ગાંધીશાસ્ત્રી ગામ નક્ષીઆદશી સાત વરસની વયે ડહીયા
દાદી જોડે ડહાણુ રૂંચા કતસંગમાં આવીને સકળ,
ગુણ, કળાયોશી ભરપુર શેવા માતા મણીયા જોડે કરી
રતુરતુનાં લાડ લટાવ્યાં ને વટફેત્ર તિથની વીચકમાં
તરીકે શેવા કરી, સં ૧૯૮૦ના મદદા વદી ૪ નારોજ
વટફેત્રે ઇષ્ટ ચરણે પોદી પાંત્રોજ વરસની વયે મોલોક
વાચ કર્યો તેના અદગુણ રમણીયે આ પુસ્તક અર્પણ
કરે હુ

શ્રી

ડહાણુવાસી જાટ આજકૃષ્ણ વીચનાથના
જેયમાગોપાજકૃષ્ણ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ

વિષય ૫/૨/૬૪૦૪-૪૬૪

વટક્ષેત્ર તિર્થ મહાત્મ.

મરળો.

રાત્ર વા વાયાને વાહજ કમટયાં.

અહ્યા તારે તે વટક્ષેત્ર કયાંથી

કયાંથી કાશી ક્ષેત્રમાં વાસ

આપણે તો ગાંડીયાં ગોવાળીયાં મામડીયાં

અહ્યા તારે તે વિશ્વનાથ મહાદેવ શા

જાય કાશી તે દેખે કાંક.

આપ ૧

અહ્યા તારે તે નીલમાધવ કયાંથી

જાંખી કરે જે જગદીશ જાય.

આપ ૨

અહ્યા તારે તે કુંડીરાજ કયાંથી

જાય કાશી પણ ના ઓળખાય

આપ ૩

અહ્યા તારે કંડપાણ અમરકંઠ શા

જાય જાત્રા તે દેખે કાંક

આપ ૪

અહ્યા તારે તે કાળ ભૈરવ કયાંથી

જાય કાશી પણ ઓળખે કાંક

આપ ૫

અહ્યા કાશી મ.તા કયાંથી તારા સુધી

જાય કાશી પણ દેખે કાંક

આપ ૬

અહ્યા તારે ગંગા શાં અનપુણી
 જય કાશી પશુ લાવ દે કોક. આપ ૭
 અહ્યા તારે જવાનીશાં પારવતી
 જય કૈલાસે પત્તો ખાસ. આપ. ૮
 અહ્યા તારે મણીકણીકા ઘાટશા
 મોટા દેવ ત્યાં મરવા આહાય. આપ ૯
 જમુ હોય પશુ અહાર ગોપાળકૃષ્ણની કથાંત્રી
 જેને શેવે ઉમા ત્રીપુરાદ. આપ. ૧૦
 દાસ વિષે કયાંથી સહિ નવરા થયા
 એલો એલ ખાંડની ધાન. આપ. ૧૧

ત્રેલુ ગીરહુ અમળો.

રાગ. ગીરધર ઘેર પધાર્યા માગં કીયા જનમનાં પુન્ય,
 ગીરધર ઘેર પધાર્યા

મને વહાણાં લાગે વટ ક્ષેત્ર
 કાળજાની કાંને કહીએ
 કૃપા કરે જો કાશી માત
 રાત હીવસ ત્યાં રહીએ. ટેક. ૧
 જેની ગોપાળ કૃષ્ણ સ્વામી છે આરા.
 સહને સરખાં ગણે લાગે છે પ્યારા.
 પડે પળપળે અવગુણ મારા. કાળ. ૨
 મારા જેવાં કાળ લડાવે લાડ

- તેમાં કદી હારી જઈ હાવે
તો વહાલાને શીવ સમજાવે. કાળ. ૩
- બેનો વીશનાથે કાળ જે બાક્યા
માતા પાર્વતીએ રમવા આહવા
તેમાં શીવના કડ્ડ કાલા વાલા કાળ ૪
- બેનો નીલ માધવને નમી આહુ
કુંડીરાજનાં ચર્ણ પંખાણુ
રીઝવુ કંઠ ડ્યાણુ કાળ. ૫
- ભુતનાથ અમરકંઠ પુઠે ભસુ છું.
વૃંદાને વડ પુઠે ફેરા ફેરું છું.
કાળ ભેરવને કરમફ છું. કાળ ૬
- કાશી માતા ગંગા અનપુર્ણા
મહા લક્ષ્મીજીને સારદા માણ
કરગરીને કડ્ડ રાણ. કાળ. ૭
- માત કેહારી પારવતી પ્રણામું
મણીકણી કેશવને શીશ નામું.
સ્વી શશીના જોઉં આમું. કાળ. ૮
- શની મંગળ પુણુ વાંધાના પાડે
બળીયાને બહુ કહુ કળ કાંઈ કાઢે
રશીયો રંજે રમાડે. કાળ ૯
- આ બધા દેવો અનુચર હંજુરી
એમને મનવું રહેવાય કરી

વડેલો વેંત કરે હરી. કાળ. ૧૦

કરમે તો આંતરા વચમાં થયાં છે
રંક શરણુ રાખે બહી વયાં છે
હેવે હરખ બયાં છે. કાળ ૧૧

શરણુ પડેલાંના સંઝાય કરવા
એમને આમળ કરી ચરણે કરવા.
કચારનાં માંડયાં છે કરગરવા. કાળ. ૧૨

શાણુ સ્વામી બુદ્ધ થઈ નાંખે ટાડુ
માટે તીરથ દેવનું કર્યું સપાડુ
બેની કર્મના પડે બે આડુ કાળ. ૧૩

સદગુરુ ગોપાલ કૃષ્ણજી સ્વામી
બહી છતાં વીયોગોની ખામી
હાસવિધાને કેરુ આ બામી. કાળ. ૧૪

દેશી.

(રાગ આજ રામ મેાહીની લાયા.)

વટફોરે વાહાલો ઘેરી, બંસુરી બજાવે
બંસીમટે વાહાલો ઘેરી, બંસુરી બજાવે
અવર કોઈ બજાવે નહીં અધીકારીઓ બજાવે સહી.
ઘેરી બંસીવટ ગુફા મહી, સાનમાં સમજાવે. વટ. ૧
સુન્કણું રંધે થઈ, પેસે કાળજા કોર મહી
મનમાં આચેરેતાય, સુખ મુખ ન આવે વટ ૨

રાસ ધારી રાધે ક્યામ. ઠ્યાં વટક્ષેત્રે ઠામં.
 વૃંદાવન સમાંધામ, રાસથી રીઝાવે. વટ. ૩
 આકાશના ઉતર્યા દેવ, નવે તીર્થ કરે સેવ. ૪
 ઉમા વિશ્વનાથ મહાદેવ, નીલ માધવ ખેલાવે. વટ. ૪
 કુંડીરાજ હંડ પાણી જુનાથ અમરકંઠ
 કાળ ભૈરવ કાશી દેવી, ગુહાં ગંગા ગાવે. વટ. ૫
 લક્ષ્મી શારદા અન્નપુર્ણા, કેકાદરીને કોડ ધણા.
 મણીકણીકેશ્વરજી, લટકે લલચાવે. વટ. ૬
 ચંદા સુરજ ચંદની ચળકે, બળીયા શની લોભ મલકે
 આનંદી સુંદરી રમણા રમકે, ઠમકે તાલ બળવે વટ ૭
 કાશી તાલ પખાજ ધુવર, લટકે રાસ રમું સુંદર
 ગોપાળ કૃષ્ણ મન ગમ્યા વર, રાસે રીઝાયા હાવે. વટ. ૮
 વૃંદા ખીલ્યાં ચણીરને, વટક્ષેત્ર શ્રેષ્ઠ વૃંદે.
 વિશ્વનાથ ધર્મ ધ્વજે, મળી મુખ મલકાવે. વટ. ૯

વટનરૂ તળે શીવ ગુપ્ત પ્રજાય તે પ્રાર્થના.

થાળનો રાગ:—છેલ છબીલા છોગાળા.

વટક્ષેત્ર તીર્થ કરે શેવ, વૃંદા વીશ્વનાથ મહાદેવ.
 થાય સત્રજગન, સદગુરૂ ગોપાળ કૃષ્ણ ખંભા. ટેક.
 મહુધા પાસે કાંગાનુપરૂ
 ત્યાં પાવન પીઠ કલ્પતરૂ
 ખીકેશ્વરીથી પધારીને

આય. ૧

બેઠા સમાધીયો ખારીને
 કાગલુપંડી જેમ કથા કરે
 રીવ તરૂં તણે જ્યમ ક્યાન ખરે
 ગુપ્તેશ્વર જ્યમ ભુક્ષેશ્વર
 જ્યમ જ્યમ વિશ્વનાથ શંકર
 વટતરૂને ભકિત તરૂં
 ભમે ત્યાં હીક ઠરૂં
 માગુ વિશ્વનાથ મહાદેવ
 તમ તોલો થાયા ગુફાની શેવ
 સહગુફે ગોપાળ કૃષ્ણ રીડે
 હાસવીશ્રા પર હમા છીને
 વટકેત તીરથ કરૂં શેવ
 વૃંદા વીશ્વનાથ મહાદેવ

આમ. ૩

આમ. ૪

આમ. ૪

આમ. ૫

આમ. ૬

આમ. ૭

આમ. ૮

નવે પીઠનું પદ.

રાગ સર્વેશ.

વટકેતે વા કરી કરકેતે
 કાશી ક્ષેત્ર છે જગીદારી
 તેના પીઠ દેવોનું વિવેચન
 મુણે મદ્દાથી નરનારી
 વિશ્વેશં એ વિશ્વનાથ^૧ રીવ
 હજપાદ નીલમાધવ^૨ સહી

અમરકોટીયર તરૂં મહી. ૨
 કુંડી^૨ ગણપતિ ડંડપાણીએ
 ભૈરવ^૫ ક્ષેત્રપાળ ભૈરવ
 કાશીદેવી^૧ ખેડીઆર સમા. (દક્ષિમંકક્ષમાણી)
 ગુહાંમંગા^૭ એ નીર્મલકમ્ય તીર્થરજ
 ભવાની^૮ પાર્વતી માત ઉમા. ૩
 મર્ષિકર્ણીકા^૯ ઘાટ મંગાને
 ઉઠાં ઉતરે લાભ મળે.
 વિન્ધનાથ વટક્ષેત્ર તિર્થમાં
 ભાગ્યશાળીઓ મોક્ષ રળે. ૪

નવ પીઠોનું કારણ. ૫૬.

રાગ પ્રથમ મમ્મ સ્વરૂપ પચીને

વાળ્યા ચારે વેદ સ્વામી શા માટે^૧ રે.

- પ્ર. પ્રથમ વટક્ષેત્ર તીર્થ સ્થીને
 પદરાબ્યા વીન્ધનાથ સદગુરૂ શા માટે^૨ રે.
 ઉ. ભક્તિ મુકેતીના ભંડાર રીવજ
 તેમાં પદરાબ્યા વિન્ધનાથ શેવકે તે માટે^૩ રે. ૧
 પ્ર. બીજે વટક્ષેત્ર તિર્થ પચીને
 પદરાબ્યા નીલમાધવ. ૨૬૦
 ઉ. ભંડારમાં ભગવાનજ હોયે.
 તેમાં છે નીલમાધવ. શેવકે. ૨

- પ્ર. ત્રોજે વટક્ષેત્ર તીર્થ રચીને
પધરાવ્યા હુંડીરાજ સદૃઃ
- ઉ. હાલનીર્વીર્યને આબ્યત્તરે છાજે
તેમાં પધરાવ્યા હુંડીરાજ શેવકતે ૩
- પ્ર. ચોથે વટક્ષેત્રે તીર્થ રચીને
પધરાવ્યા હંડપાણેશ્વર સદૃઃ
- ઉ. અમર થવાય ને ચમ બચ બચ.
તેમાં હંડપાણેશ્વર. શેવક ૪
- પ્ર. પાંચમાં વટક્ષેત્ર તીર્થ રચીને
પધરાવ્યા કાળ કૌરવ. સદૃઃ
- ઉ. કાળ સુદૃઢ થવા રક્ષણ કરવા
પધરાવ્યા કાળ કૌરવ. શેવક. ૫
- પ્ર. છઠ્ઠાં વટક્ષેત્ર તીર્થ રચીને
પધરાવ્યાં કાશી માત. સદૃઃ
- ઉ. આવૃત્તી આ ભુમીમાં મુવે મુક્તી
તેમાં પધરાવ્યાં કાશી માત શેવક. ૬
- પ્ર. સાતમાં વટક્ષેત્ર તીર્થ રચીને
પધરાવ્યાં ગુહાંગંગા. સદૃઃ
- ઉ. ગુપ્ત ગંગા રજમાં મુવે મુક્તી.
તેમાં ગુહાંગંગા શેવક. ૭
- પ્ર. આઠમાં વટક્ષેત્ર તીર્થ રચીને
સ્થાપ્યાં ભવાની માત સદૃઃ

૭. માત વિના કાંણુ કામના પુરે
તેમાં સ્થાપ્યાં ઉમા માત શેવક ૮
- પ્ર. નવમાં વટક્ષેત્ર તીર્થ સ્થીને
સ્થાપ્યા મણીકર્ણિકા ઘાટ સહ૦
૮. તીર્થમાં પેસનાં જાંઠા ઉતરતાં
મોક્ષ મણીકર્ણિકા ઘાટ શેવક. ૬
અષ્ટમા સિંધીને નવનિહી
નવધા ભકિતના ભંડાર. શેવક.
હાંટ સમય પણુ આઠે અંગે
નવરૂપે રાજ્યા આ ઠાર. શેવક. ૧૦
કોટી પ્રજાંકપતી પરપ્રજા
અઠગુરુ ગોપાળ કૃષ્ણ. શેવક.
તીર્થ શેવો કે પરપ્રજા શેવો.
પુણ્ય થયા નવ પ્રજા. શેવક. ૧૧
ગાય શીખે કે સાંભળેરે
તેમના ગોઠોકે વાસ. શેવક.
હાસવિયો નીશદીન રજા ચહામે
પુરો સહુ હાસની આશ. શેવક ૧૨

ઉપરનાં પદોમાંના નવ તિર્થ દેવોનો સ્થાનક.

કાશીસ્વંદ અધ્યાયમાં છે તે પ્રમાણે આ તીર્થ
વટક્ષેત્રમાં નવે તીર્થ દેવોનાં સ્થાપનો છે.

સ્ત્રાવકઃ

વિશ્વનાં માધનં હુંડી હંડ પાળીશ મેરવં ॥
 વંદે કાશી ગુહાં ગંગાધી ભવાળી મળીકર્ણિકા.

પ્રતીષ્ઠા પ્રાર્થના પદઃ

દેશી વાહરે ધાળે મારી ગોપાળ લાલા,
 વટક્ષેત્રે તીર્થ મહાદેવ વિશ્વનાથ
 ગોપાળ કૃષ્ણ સખાશ્રી માથ, ટેક.
 નાભુક દેવળ વટલડ પચ્ચન,
 આગણી તોતેર જેઠ વહી હશમ.
 ગોપાળ કૃષ્ણે સ્વહસ્તે સ્થાપ્યા,
 જનુની દીવાળીયે આશીશ આપ્યા; વટ ૧
 ગુફે નાથજીના પુત્ર સનકના બાળ,
 હરીનારાયણ આચાર્ય રસાળ,
 યજ્ઞ પ્રતીષ્ઠા કરાવી સંત-યત્ર
 જ્યોતીર્લીંગ સ્થાપ્યાં વેદ મંત્રે વટ. ૨
 ઉપવીત ધારી સ્વયંજી બાણ,
 આરસ જળાધારી વેદ પ્રમાણ,
 ગોખડે ગીરીરાજ કીશોરી,
 આબ્યાં ઠેકારથી અંદ્રમહેરી વટ ૩
 ગોખ ઉપર રાજે ગોલોકવંશી.
 બહાલોજી કોહો કેમ ના શેવે કાશી

- વહાલાં બાળ મા જેમ માથે બધાવે
તેમ ગોપાળકૃષ્ણ શીર સોઢાવે. વટ. ૪
- ગોખ જે બાણુ ઇષ્ટ ગુફની પાકુકા.
ગણેશ કુમં નંદી હનુમાન બંકા,
ડંડપાણી અમરકંઠેશ્વર તરૂ તળે.
વીશ્વનાથ શીવગુરૂ બુતનાથ ભલે. વટ. ૫
- હરીહરક્ષેત્રે વટતરૂ છે રસાળ,
કાળ કૌરવ બળીયાદેવ રક્ષપાળ. વટ. ૬
- ગુહાંગંગા અમ્બુલ્લા શ્રી શારદ
મણીકણીકેશ્વર, કાશીદેવી સરહદ. વટ. ૭
- રવી ચુરી શની ભૌમ પેસતાં દારે.
બીલીવૃંદા પીપળા ક્ષીંમડા પુષ્પપારે; વટ. ૮
- નવથી ન્યારા ગોપાળકૃષ્ણાણે યેલે
તીર્થ શેવ્યાથી શામ રીઝે સેલે.
કાશીથી પ્રગટેલા નાથને કાળે
કાશીક્ષેત્ર વટક્ષેત્રે બીરાળે. વટ. ૯
- મારાં હો તેને છે આજ્ઞા આછેલી
આ તીર્થ શેવજો મન નીચાં મેલી.
દાસવીપો કહે કરી ડંડ પ્રણામ.
આશ્વિતોને આ ઠરવાનો ઠામ. વટ ૧૦

સવેયા.

જે આશ્રીત અહીં ઠરવા આવે

તે ઉપર જે વીચ્છ કરે
તેનાં પાપ કેમ કરી છુટશે.
વીચોળી શેવક વેહેલાં તરે.

૧

હતી આશીશ.

વટક્ષેત્રનો ગરબો.

રાગ વાહાલા તમારૂં સુખડું

વાહાલા લાગો છો મને વટક્ષેત્ર
વીચનાથ મહાદેવ. વાહાલા લાગો છો રે
વીચનાથ મહાદેવની ધોળી દ્રમ
વેગળેથી વરતાય.

વાહા. ૧

વડતળેથી પ્રગટ થયા.

દેવળમાં કીધાં ધામ;

વાહા. ૨

કાંગાનુપર નાંતુ ગામડું

વટક્ષેત્ર મોટાં ધામ

વાહા. ૩

ગોપાળલાલજીને લણી ખાંમા.

તમે પધરાવ્યા મહાદેવ.

વાહા. ૪

પાર્વતી માતાને પાથે પડું

તમે કેહાવથી આવ્યાં આપ.

વાહા. ૫

ગોપાળલાલજીની પાવડીયો

ત્યાં નીલમાધવ ધરાશામ

વાહા. ૬

આરસ કેરી જળાધારી	
શીવલીંગને છે જનોઈ.	વાકા. ૭
મણેશ કુર્મને પોઠીયો	
વડખેતરીયા હનુમાન.	વાકા. ૮
વડતળે ડંડપાણુ ભુતનાથ	
અમરકંઠેશ્વર નામ.	વાકા. ૯
ગુહાંગંગાણુ અન્નપુર્ણી.	
ભક્તી શારદાનાં ધામ.	વાકા. ૧૦
મણીકણી કેશ્વર દ્વારે	
અંકા સુરજ શની ભોમ.	વાકા. ૧૧
રંગે રાણ મધ સાત માસે,	
પધાર્યા બળીયા દેવ.	વાકા. ૧૨
તુલસી ખજુરી મા કાશી ખોડીઆર	
મેળો ભરાય અપાર.	વાકા. ૧૩
વીશ્વનાથનો સ્વામી શામળો	
સહુના કરે ઉદ્ધાર.	વાકા. ૧૪
વાહલા લાગો છો મને વટક્ષેત્રે	
વીશ્વનાથ મહાદેવ.	વાકા. ૧૫

વટક્ષેત્ર તિર્થનું મુળથી વર્ણન.

રાગ. વાહલાણના મહીનાનો રાગ

વટક્ષેત્રમાં વીશ્વનાથ મહાદેવે વાહાણ

મારા સહગુરૂ જોપાળકૃષ્ણ કંઈ છું શેવ. મારા વાહાણ. ૧

ઝોગણીસેં તેસટના ફાગણ મુહમાંદે.	વા.
કાંગાનેપદે થઇ રામ કથા અનહંદમાં	મા. ૨
મહેમહાવાદ તાલુકે મહુધા પાસેદે	વા.
તુલસીકૃત દીલા કુવાથી પશ્ચિમ ભાસે	મા. ૩
ન્યાં છંદ ગાદી ત્યાં કળશ જવારા હોય દે	વા.
વળી ચણેદિકથી વૃંદા પ્રગટાં ત્યાંય	મા. ૪
કાંઇ અશાડ માસે તુળશીને વડ ઉગ્યાદે	વા.
શીવ ગુપ્ત ત્યાં છાસડે પડછા દેવા લાગ્યા.	મા. ૫
ગુપ્ત પુજ્યા ત્યાં વટક્ષેત્રે વર્ષ સાતરે	વા.
કુલ શ્રીફળ દીવાના વરસ્યા વરસાદ	મા. ૬
થેડ થેડ દીધાં જટાધારીએ દરશનદે	વા.
મને કાઢા સ્થાપો વાયકા ઉડયાં વચન	મા. ૭
વડનરૂપે શીંચાયાં ઘણાં તીર્થનાં નીરદે	વા.
છંદઅરણોદિક પુજન નીત્ય શીખ્યાં ખીરે	મા. ૮
ગંગા દેવા તાપી જમનાં સાગરદે	વા.
વેત્રવતી મહીને ગોઢાવરીની ગામર	મા. ૯
ઘણાં ભજન કથાને શીવરાત્રે હોમ યાયદે	વા.
બહુ સંત અરણ્ય રજકળા કળી ન બાધ	મા. ૧૦
પછી કુલાભગને રમ્યા દેવળના પાવાદે	વા.
શીવરાત્રીની રાત્રીયે ડાંકે દેવ ગવાયા	મા. ૧૧
ઝોગણીતેતરના હથમ જેઠ વડ અગ્યાદે	વા.
પછી પંચ શાએ વડ લખે વીત્રે જોજાગ્યા	મા. ૧૨

ત્યાં મુખી ગુપ્તેશ્વર મણી પુજતો પ્રેમરે	વા.
આજ બાણ નીકળીયાં ઉપવીત ધારી દેશે	મા. ૧૩
હસદીન પ્રથમ ઉત્તર દીક્ષથી આઠારે	વા.
પાર્વતીજીને મોકલ્યાં ઉત્કંઠ શીવકેહારે	મા. ૧૪
ગુફનાથજીના મુત સનક હરગોવિંદરે	વા.
તેમના મુત હરીનારાયણ આચાર્યચંદ	મા. ૧૫
વેલ વીધીયે ઇંટે સ્વહસ્તે સ્થાપ્યારે	વા.
મને દીવાળીમાયે હરી આશીરવાદ આપ્યા	મા. ૧૬
વટક્ષેત્રમાં પ્રથમ તીર્થ વિન્ધનાથરે	વા.
હયો શુકતી શુકતી હેતે ભેડુ હાથ	મા. ૧૭
ઉપવીત વાળાં ટેડાં બાણ બહુ બાહારે રે	વા.
આરસ કેરી જળાધારી ઝળકારે	મા. ૧૮
આઠમુ તીર્થ કેહારી પાર્વતી પાસરે	વા.
માના ગોખ ઉપર ગુફ ગોપાળકૃષ્ણ અવીનાશ	મા. ૧૯
નેહિત ગોખે નીલમાધવ તીર્થ બીજુરે	વા.
વાળ્યે ગુફ પાહુકા પ્રેમ કરીને પુણ્ય	મા. ૨૦
ડુંડીરાજ એ ત્રીજુ તીરથ ગોખેરે	વા.
સહ વીધન હરીને થેવા આપો શેખે	મા. ૨૧
ત્યાં નંદી કુર્મને વહાણેતરીયા કુલુસાનરે	વા.
ડંડપાણી ચોથામાં શુતનાથ શીવ ભગવાન	મા. ૨૨
વળી વહતર મુખે અમરકંઠેશ્વર રાજેરે	વા.
ત્યાં તુલસી ખજુરી બાગ બગીચા બાગે	મા. ૨૩

પાંચમા ભૈરવ છૂંકાં જોડીઆર કાશી માતરે	વા.
સાતમાં ગુહાંગંગા અન્નપુર્ણા શ્રી સાક્ષાત મારા.	૨૪
ત્યાં દીવાળી માતની પાદુકા પુજાયરે	વા.
ત્યાં શારદા માનાં ગુપ્ત દર્શન થાય	મા. ૨૫
નવમા મહાકલ્પી કૈશ્વર ચેસતાં બાટેરે	વા.
ચંદા સુરજ શની મંગળ મહાકલ્પી કા બાટે.	મા. ૨૬
મોહનલાલને કેદારીયે પડછા દીધારે	વા.
પછી વૃજજનોયે યજ્ઞના આકર કીધા	મા. ૨૭
શીતોતેરની શીવરાત્રે થયા યજ્ઞરે	વા.
બાળુડો નાગ ફરે મુળથી થઇ મગ્ન	મા. ૨૮
કાળો હંડમાંને વીશ્વનાથે ભુરો નાગરે	વા.
એમ જાગતાં ભેત તીરથ મળીયાં મહાભાગ્યરે	મા. ૨૯
શીખે મુળે વટશ્વેત્રનો ગરબો ગાયરે	વા.
કેડે કાસવીયો તેનો ગોલોકે વાસો થાય.	મા. ૩૦

હંડપાણેશ્વર મહાત્મ.

રાગ. ધન ધન જેણે જીલે હરી ગુણ ગાયારે	
હંડપાણેશ્વર તમને હંડપ્રણામરે	
ભુતનાથ માંહે ને પુઠે અમરકંઠ ધામરે	૧
વટશ્વેત્રે જ્યાં પ્રગટ્યા વિશ્વનાથરે	૨
ત્યાં પધરાવ્યા હંડપાણીને માથરે.	૩
સંવત જોગણી ઇંઠોતેરની સાલેરે	
જંગા અન્નપુર્ણા હંડ સ્થાપ્યા દયાળેરે.	૩

હંડપાણી એ ચમરાબા કહેવાયરે	
દર્શન પુજને ચમદુતના જાય જાયરે.	૪
પ્રદક્ષણા કરે શીવને વડની તેનેરે	
લક્ષ્મીરાશી ફરવી ના પડે એનેરે.	૫
ફરતો ખોતેર કોટી ચમનો વાસરે	
પ્રદક્ષણાયે જાય નકના ત્રાસરે	૬
વડને પુજ્યે અક્ષય વડ પુજાયરે	
શ્રાવકાર્યાથી પ્રયાગ પુજન ફળ થાયરે.	૭
વટક્ષેત્રમાં ખીબુ તીર્થ હંડરે	
દાસવિપાને શેવા હયો અખંડરે	૮
વડતરૂ નીચે નાબુક દેવળ સારરે	
ગણપતી માફતી નંદી ઉમાળ ઠારરે.	૯
વીરનાથ શાવગુરૂ ભુતનાથ ઇશાનરે	
દાસવીપાને ઇંટ ચરણ હયો ધ્યાનરે.	૧૦

વટક્ષેત્રમાં કાળકૌરવનું પદ

રાગ વાલાળના મહીનાને।

વટક્ષેત્રમાં કાળકૌરવ રખવાળરે વાલાળ	
અગ્ની ખુણે દેવળ વીર વીશાળ,	મા. ૧
આઠહીશાયે આઠ કૌરવનાં ધામરે	વા.
મારાં રક્ષણ કરજો તમને હંડપ્રણામ,	મા. ૨

બળીયા ટેવનાં હોય સ્નાનાં મામરે	વા.
મારાં રક્ષણ કરશે તમને હંદપ્રણામ.	આ. ૩
લવતાં ન આવે એમ મન કર પ્રણેશરે	વા.
અંતકાળે જઈ સ્વીએ કાઢેર દામે,	આ. ૪
વટકેત્રમાં પાંચમુ તીથ આપરે	વા.
કહે હાસવીરો ગુરુ ગોમાળકૃષ્ણ પ્રવક્ત્ર,	આ. ૫

ગુહાંગંગા તીથ.

રાગ, અક્ષરો.

ગુહાંગંગાનાં વટકેત્રે છે ધામરે	વા.
ડંડપાણીથી વાવ્યજુએ વિશ્રામ,	મા. ૧
સહ તીરથી જ્યારે કાશીકેત્રે આવ્યારે	વા.
ત્યારે ગુરુગંગામે કાશીમાં મધરાજ્યાં	મા. ૨
જાતયુગના અમરંતો થઈ આ વાતરે	વા.
દ્રાપરે ભગીરથે પ્રગટ આણ્યાં માત	મા. ૩
ગંગાભૂની ત્રીજાભાગની ધારે	વા.
શીવની એક લટથી ઉતરી સાર.	મા. ૪
અદ્ય અંશે ભાગીરથી ગંગા વેહેછેરે.	વા.
કોટી અંશે શેષભૂના સીંદો વહે છે	મા. ૫
તેથી લક્ષ વણાં પ્રદાન કરાંકેળ અંકુરે,	વા.
જો આદી ગુહાંગંગા પ્રણામ છે આંહી.	મા. ૬

હાવે બહેરાંથી આ બંસીના સુધાધરે	વા.
તો ગુહાંગંગાને આહો જણી પીડાય.	મા. ૭
અન્નપુર્ણા મા ત્રિલોકને દે આહારે	વા.
તેને શીવે તેડાવ્યાં વટક્ષેત્ર મોઝાર	મા. ૮
દેવળ ઉપર મહાલક્ષ્મી બીરાજેરે	વા.
દીન દાસોનાં દળદર હરવા કાળે	મા. ૯
ગંગાને ચરણે દીવાળીમાનાં પગલાંરે	વા.
જેની પુત્ર કર્યાથી પાપ કપાયે સમ્રાજાં	મા. ૧૦
સરસ્વતી માતા ગુપ્ત પુત્રયે માંદારે	વા.
ફળી લલ્લીતા દાસાં સમાઈ ગયાં છે ત્યાંજ	મા. ૧૧
ગંગાસપ્તમીયે ગુહાંગંગનો મહીમારે	વા.
કહે દાસવીરો નવરાત્રીયે સુખની નદી શીમા.	મા. ૧૨

વટક્ષેત્રમાં કાશીલીલ્લ.

રાગ ચાલનો.

કાશીક્ષેત્રેશ્વરી કાશીમાતા નામરે	વા.
ખોડીયાર ક્ષીમંકલ્લાણી છે ઉજનામ.	મા. ૧
મઉ શેવકની હરજો માણ ખોડરે	વા.
ઠરીયે કણ્ણાયે તીરથમાં કર જોડ.	મા. ૨
વટક્ષેત્રમાં નેરૂત પશ્ચિમે માતરે	વા.
છે! આદ્ય તીરથ પછી સર્વે આખ્યાં આંજ.	મા. ૩

તમારી પીઠમાં સવ સમાયા દેવરે	જા.
જ્ય કાશી માતા કડ કૃપાયે શેવ.	મા. ૪
આદ્યનારાયણી છે ઇષ્ટ આપ આધીનરે	જા.
કહે હાસવીયો ઠડ સર્વ હરો વીધ	મા. ૫

નીલ માધવ મહાત્મ

સર્વેયા

નીલ માધવ ધનશામ નમું છું	
ટેક મુકી વટતીતથમાં	
ધટે હાસના ટેક રાખવા	
તેમાં ઉતર્યા અવનીમાં	૧
જળ મળથી થઇ ભુમી તે ઉપર	
મનુરાજ ઉતર્યા પહેલા	
દેવ પંચાયત પુજવા લાગ્યા	
કાશાક્ષેત્રે શીવ સ્થાપેલા.	૨
શંખોદ્ધાર ક્ષેત્રે નીલમાધવ	
જ્યાં જગદીશ બીરાજે છે	
ખિંદુ હૃદયર ઇન્દ્રિયમનરાયે	
સેવા કરીએ અહીં આજે છે	૩
નીલમાધવ વીના તીર્થ નકામાં	
કાશીમાં વેણીમાધવ છે.	
પંચગંગાના કાટે બીરાજે	
પ્રયાગમાં પણ વેણીમાધવ છે.	૪

સીદ્ધપુરમાં ગોવિંદમાધવ

દારીકામાં રાયમાધવ છે.

ઉત્ત્ર પીઠાએ માધવ પુબ્ય

તેજ બહી નીલમાધવ છે.

સત્યનારાયણમાં નારદે પુબ્યા

શ્વેતચત્રુભુજ માધવ છે.

રેવાં અનુસુયા ક્ષેત્રથી મળીયા

સ્વયંભુ તે આ નીલમાધવ છે.

અદ્ભુત સુરતી મલક મલક મુખ

શંખ ચક્રને પદમગજા

શ્વેત સુરતી સહ શણગાર ધારી.

વટક્ષેત્રમાં શેલે સદા

કમળ તુલસી પુષ્પ ચઢે છે

કલોટે પડી નાના ગામે

વિશ્વનાથ દેવળમાં નૈરૂતે

દર્શનથી સંકટ વામે.

આરસપાણુની અદ્ભુત મુતી

હસ્ત પ્રમાણે ખ્યારી છે

છંટ તણા છઠ્ઠીદાર ગૌતાયે

રાય રણછોડ બલીદારી છે

મહાત્મ અધીક છે પુ.યમે આવણે

સત્યનારાયણ કથા સમે

મણી આગળ છે ઇંટ પાકુલા	
ઇંટ તો રહેકે વજમાં રમે	૧૦
જોમણીસે જામનાશીની આંધે	
મહારીવજાત્રીયે સ્થાપ્યા છે	
મણીકણીકેશ્વર પણુ તે કીન	
સ્થાપી શત્રુ કાપ્યા છે	૧૧
તેજ દીવસની જાણા અધુરી	
પુરવી ઘટે છે નીલમાપવણ	
હાસવીયો ઠહે ટેક સૂકીને	
ઇંટ શેવીયે યાદવણ	૧૨

મણીકણીકેશ્વર.

રાગ મનમાનીતા મોહન લાગો પ્રહારારે.

મણીકણીકેશ્વર વટશેત્ર ઘાટે ખીરાજ્યારે	
જંઆણનો ઉત્તમ ઘાટ, મહીમા આજારે.	૧
જાંતકાળે જો હર્શન થાય, તો ચમ નાસેરે,	
આખા જન્મનાં પાતકે જાય, સર્વ વીર્યાસેરે.	૨
કદી શબ પર વાયરા વાય દેવળ કેસરે.	
કે દ્રણી જો શબ પર થાય, તો મોક્ષ ભણેસરે.	૩
જેનાં ભાગ્ય હોય તે ચેતે, નમતાં જાયેરે,	
હાથે કરી જવું હોય નર્ક, છવે નીંદાયેરે.	૪
મહા રમશાનના રખવાળ, ફરી નથી અરવાંરે.	

સરગુરુ ગોપાળ કૃષ્ણ મુદ્દ અરજો કરનારે. ૫
 ચહે આઠે મતુરો ખીલી પુષ્પ જળની આરારે
 મહાત્મ પ્રદોશ અમાંસ વ્યતીપાતે સોમે આરારે ૬
 મણીકર્ણીકા ક્ષેત્રના માટ ટોડે રવી અંદ્ર છે
 ચની લોમ રહ્યા રખવાળ છત્રમારી ઇંદ્ર છે. ૭
 મારી રમતને કરી સત્ય ને આશા પુર્ણ કરો.
 સહિ દુખી વીચેળી હાસ જળ મીન પેઠ કરો. ૮
 દુખ દાળીદ્ર કળીને અસુર યમ રામ નહે નહીં
 રમીયે ઇંદ્ર સંગે રાસ હાસવીયા હંકે અહીં. ૯

કુંડીરાજ અણેશ.

રામ દાળ.

કુંડીરાજ વદક્ષેત્રના વાશી
 વીરન હરો અણેશરે
 આહી અંત મધ્ય ભેક આનંદે
 ઇંદ્રને શેવું હંમેશરે કુંડી. ટેક.
 નીરમાઈક અવીનાશી પરબ્રહ્મ
 માયાના દેશમાં આરયારે
 નીજ પ્રકૃતીથી પુરૂષ શ્વરે
 બ્રહ્મ થઇ બ્રહ્માંડો વાસ્યારે કુંડી ૧
 હરેક બ્રહ્માંડમાં દેવ 'પંચામન
 પ્રથમ આરુ દેખાવારે

માયાવે છતાં માયા રહીત ઇષ્ટ

સંતોથી પુજ્યારે

કુંડી. ૨

તે પંથોમાં આદી પ્રહારૂપ

આનંદ હંડી ગણેશરે

એ તાર રહેતો પ્રપંચ જીતાયે

ત્રીકાળે જ્ય હમેશરે

કુંડી. ૩

માયાની જાળમાં જીવ ઝકડાયા

ઉપાસને પાર નાવેરે

કુંડીરાજ શેઠ્યે જાળ જીતાયે

સદગુરુ જો સમજાવેરે

કુંડી. ૪

પુજન ઠરી મહાહુ તીરથમાં

ગુરુ ગોપાળકૃષ્ણ રીઝેરે

સઉ શરણજન શેવીયે સંપી

વીધ વીયોગ દુર કીજેરે

કુંડી. ૫

આપે રમતમાં પ્રહારાંડ ઠર્યા જેવાં

તેવું રમત મારૂ ક્ષેત્રરે

સાચુ કરે સઉમાં આપ છો સાચા

આપી વીવેકનાં નેત્રરે

કુંડી. ૬

હવા બીલી ખુલ શીંદુર સોહીયે

મોહકના હળ લાડુરે

સદગુરુ ગોપાળકૃષ્ણ શેવુ સદા

હાસવીધાનુ સપાડુરે

કુંડી. ૭

હરેક ચતુર્થીએ મહીમા મોટો

મોટાં માપ વધારેરે

હાસવીધાને દીનદીન વાહાલા

કુંડીરાજ ધૃષ્ટ દારેરે

કુંડી. ૮

બળીયાદેવ મહાત્મ.

રાગ. સાચા સમજીરે શ્રી હરીભજને પ્રાણી.

વટક્ષેત્રમાંરે, વીશ્વનાથ બીરાજ્યા

ઓગણી તોતેરનારે જેઠ વદી હસમે ગાજ્યા. ૧

બહુ તીર્થ રથાપ્યાંરે પ્રગટ છે પડછા સઉના

ચુવેતેરની સાહેરે ભડકા પ્લેગના હવના ૨

ફમે ભવાનીરે મડદાં ભય મથાણે

બળીયો રૂમ્યારે પોસ થયો જે ટાણે. ૩

નીશાથતામાં આઠ્યાં હળ એ બેઠનાં

શીવજીએ ખાખ્યારે ઝાંપાંમાં રણતુર જેનાં ૪

નવ દેખાયેરે ને મારા મારી સુણાયે

પાડોશી ભડક્યાંરે પછે કર્યો ખેલ બળીયાએ ૫

રમ્યા બે ત્રણનેરે વીશ્વનાથ સુજને ખાળે

ગામ ઉજડ કંઈરે પણ તીરથ સંભાળે ૬

વટક્ષેત્રમાંરે મને ગામ થઈ પધરાવો

સઉ ભોગુ મારેરે આવી લેવો હહાવો ૭

તો યાય શાંતીરે કે ગામ થયું છે લોકો	
રમ્યા પુનરીનેરે શીમાડેથી લાંબા મારુ	૮
કાળ ભેરવનીરે સામે સ્થાપના દીપ્તી	
શ્રીફળ દીવારે ગોળ તુલાયો સીંદી	૯
અંકટ શમીયાંરે તીરથ બળીયો શોભાવે	
બાધાઓ આવેરે વીખને લાડ લડાવે	૧૦
શીળીનાં અંકટરે હોય તે આવો અહીંયાં	
સર્વ અવડછેરે શીળી સુંદરી ક્રેયાં	૧૧
ખેલાડુ ખેલેરે ગોળ તુલાયો યાયે	
શ્રીફળ તોરણરે દીવા જળકળ થાયે	૧૨
મુઠીયાં ચુંદીયાંરે ટાડોડીયાં કુધ જળનાં	
કોઢરા મેથીરે કિત્તણ ખીલાં ફળનાં	૧૩
કાંઠા કુલડીયોરે તાર તાડોડીયાં દીવા	
વટક્ષેત્રમાંરે બળીયાથી નીત્ય નીત્ય વીણા	૧૪
આવે વધામણ્યરે અંજળ વાળાં વાગે	
દુખ જાય અહુનાંરે તેથી સાફ લાગે	૧૫
બાથીક્ષત્રીરે આવુ આવુ કરે છે	
બળીયા ક્ષત્રીરે ઈંટ હરખર હરે છે	૧૬
હું પશુ શેવુરે કામના પુરણ આવો	
સહજુરે ગોપાળકૃષ્ણને લાડરે લડાવો	૧૭
દુખ ફળહર સહ આશ્રીતનાં કાપો	
પ્રાસવીવાનેરે અવીશળ તીથે સ્થાપો	૧૮

કેદારી પાર્વતી મહાત્મ

રાગ આજ મને આનંદ અતી થયો વાધ્યો.

- વટશેત્ર ત્રિશાળ આઠમુ તિથિ ઉમા
લેઈ ઝોવરણાં લાખ પ્રીત્યે હર પરકમા ૧
- શીવ પ્રતીષ્ઠા કાજ મહુરત જ્યારે
આખ્યાં ચમણાં માત હું ઉત્કંઠ કેદારે ૨
- પ્રગટ સ્વયંભુ બાણ વીશ્વનાથ છે માટે
ઘડતર મુતી ન હોય હું આવું શીશ સાટે ૩
- પુનતા જઈ કેદાર કુલાભાઈ માણ લાંબા
પુણ સમા થયા ભાર શેવકજન હરખાયા ૪
- સુવર્ણ સમ ઝળકાર નીજ જનથી દેખાયો
પધરાંબ્યાં વડ હેઠ ઝળુકે શીવે સમાયો. ૫
- ઝોગણીતોતેરના જેઠ વદી દશમીયે માણ
વીશ્વનાથ દેવળ બીરાજ્યાં મા ઉમાણ ૬
- અહભુત મુતી માત સર્વે અંગે સારાં
જ્યોતીર્લીંગ સમ ધામ જણે તેને ખ્યારાં ૭
- તેથી પુનજો સર્વ તીર્થોદક પણ લેજો
નીલમાધવ છે સાથ માટે પ્રસાદ સેહેજો. ૮
- સાધ પ્રદક્ષણા માટ તેથી અહીં ના થાયે
હરીહરશેત્ર ગણાય પ્રસાદ તેમાં લેવાયે ૯

જળાધારી ઉપર અર્પે તેજ શીવાર્પણ
 કરતા પ્રસાદ લેવાય હરીહર ક્ષેત્રે ન ખાંપણ ૧૦
 ઠંડપાણી જીવનાથ અમરકંઠ મણીકણી કેશવ
 ત્યાં શીવ નીર્માલ્ય સારતજવાં સર્વે અવસર. ૧૧
 નવરાત્રી રવીવાર શીવરાત્રે માણનો મહોમા
 કેકરી પાર્વતી માત આદ્ય શક્તી ઉમા ૧૨
 પંચાયન પીઠદેવ પ્રકૃતીથી હરઆયા
 આદ્ય પ્રકૃતી આપ મેહર કરે મહંમાયા ૧૩
 રમવા પુરણપ્રહ્લ નંદજીવન પધાર્યા
 સુને મળ્યા તે નાથ બાણારશીથી ખ્યારા ૧૪
 હું હતો આપનો હાસ આપે જ'આમાં આખ્યા
 તેમણે થાખ્યાં વટક્ષેત્ર તેમાં તમે શીશપર થાખ્યા ૧૫
 ધરે સોજ શણગાર રૂપ જળ્યાં ના બચે
 મા વીન કેણ પુરે કેડ માગુ લાગી પાયે ૧૬
 તમને વાહાલા વિશ્વનાથ ત્યમ મને છાજે માણ
 સદગુરુ ગોપાળકૃષ્ણ શેવાયે થઈને રાણ ૧૭
 રૂતુરૂતુનાં લાડ મોકળા મનથી થાયે
 શેવકજનને હેર રમવા રશીયે બાયે ૧૮
 જઈએ શેવા કાજ અપ્તા સતસંજ રંગે
 અત્રે થાય અપાર યજ્ઞ ભજન ઉમંગે ૧૯
 હજીગી જન હંમેશ મુજ સંગ મુજ માણે
 હજીદ્ર જાય વિયોગ સપી કરે કેકાંણ ૨૦

- વંશપરંપરા બાળ પુત્રી શેવક શેરે
 વેલ પુરાણે થાય વસો જા મહાદેવે. ૧૧
 ના નહે શત્રુ રાય અખંડ ઠંઠા વાગે
 ભગીની સજી બીડ વટક્ષેત્રમાં બાગે. ૨૨
 ભજ જળનાં સંકટ સમે સજી ગંગા નહાયે
 નીત્યે ચાલે કીર્તન સદાયે શાંત બરાયે. ૨૩
 ભજ જળ ને સતસંજ સદાવર્ત તેનાં ચાલે
 ચારે સાચા સંત મહીમા ભણી માહલે. ૨૪
 નવે તીર્થ દેવજ સોના કળશે અળકે
 વડ બીલી વૃંદા વૃક્ષ ફુલ બગીચા ફેરકે. ૨૫
 સજીના સમાસ થાય જોવા થાય જોસારા
 ઇંદનાં દર્શન થાય સજીને લાગે ખ્યારા. ૨૬
 ચારે મામમાં અર્ચાય વટક્ષેત્રનો મહીમા
 જાને રંક હું થાજી પાત્રુ શાંતી શીમા. ૨૭
 મહાત્મા આંધીલ કાર મુર્ય સમા ઝડ મહાલે
 ચારે ખડમાં ચક્ર આંધીલનાં ચાલે. ૨૮
 મર્યાદના લોપાય સનાતન વણો ફેરી
 કળી બળ તિર્થ સમાય શમે કામાદી વેરી ૨૯
 વૃજલાડીલો વાહાય રાસે વીણા વેરી
 વટક્ષેત્રે શેવાય મટે બવાળ્ખો ફેરી ૩૦
 માળ્યા મુજબ થાય, વટક્ષેત્રની લીલા
 દાસવીરો ગુણ ગય જયમ હનુમાન કહીલા. ૩૧

જટસેન મહાલક્ષ્મી પ્રાર્થના

રામ. ચોપાઇ.

જટસેનનો મહીમા જેહ
 ઇષ્ટ કૃપાયે ગાયો તેહ
 મહાલક્ષ્મી જે સીઓ તમે
 તો કૃતાર્થ થઈએ હમે ૧
 માળક હબ્બુરીકાસ દુખી
 ઇષ્ટની આશે સર્વ સુખી
 ધણીની આસા ના કરે કાંણ
 બીજાંની આશે સતમાં હાંણ ૨
 તન તોડી શેવુ દરબાર
 તેમાં ન થાય આશીતની વાહાર
 એમ વહેમાયે મુજપર સાર
 માટે માગુ માણ વાહાર ૩
 વરસ બેએકથી આપી અર્જ
 તો પણ પુરીના બળવો કરજ
 પ્રગટ પડછા દેખી કહુ
 દુખ હાળીદ્ર હરને સહી ૪
 તીર્થમાં પણ દરીદ્ર દુખ
 કમંથી પામુ સતસંગ સુખ

રલમ ભલમ તીર્થે રોહો	
અનપુર્ણા રૂપ પ્રસાદ દયો	૫
અરસ્વતી રૂપે સતસંગ દર્શો	
સઉનાં વીયોગ સંકટ દયો	
સતસંગ બંધ લેલાય કરણાર	
વેગે વેહેલી કરને વાર	૬
હું તો શેવામાં મારું લાવ	
પણ શેવકનો દુટે ભાવ	
માર્ગ પાર્વતી પાસે જોક	
હયા કરી સઉ દેને તેક.	૭
તો તબ તીરથ જળકે માલ	
સઉ શેવક ઠારો સાક્ષીત	
અહગુરુ ગોપાળકૃષ્ણ સીજે	
દાસવીધા પર હયા કીજે	૮
છપ્ટ અરણ્યે આપનાં ધામ	
બીજે ગંગા પર વીશ્રામ	
ત્રીજે યાવ શેવકને હાય	
દાસવીધાયે બીડી બાય	૯

વટક્ષેત્રના નાગનું વર્ણન.

મોતીદામ છંદ.

વટકેત્રે નામ ના હોય કેમ
 હરીહર જેઠના પુરુષ પ્રેમ
 શીવ ધર્મા કંઠે બીજું જો અભ્યાસ
 જુરા કાળા નામ પ્રથમથી જાંઘા ૧
 ડંડપાણી વીજનામને ત્રીટાંચ
 ભાગ્યશાળી હાસને દર્શન થાય
 વાળ્યખુલ્લે નામપાત રચ્યા જ્યાંઘા
 તમારા સ્થાપન કીધાં ત્યાંઘા. ૨
 સ્વામીજી સત્તાધીશ કહાવે
 શેવકેને દેવળમાં ડર આવે
 માટે રમો અદ્રશ્ય તીરથ આપ
 જોપાળ સહસ્રે શીવના બાણી પ્રતાપ ૩
 જોપાળ સહસ્ર પાઠ કે પદ જ્યાં પુણ્ય
 સર્પ વીખ મહાભારી ભય નવ થાય
 તમારા મુખમાં અમૃત ઝરવો
 હાસવીયો ઇષ્ટ ચરણ કોત્ર ઠરવો. ૪
 કરે નામ પંચમીયે નામ પુત્ર
 નેનો વંશ વાપે ચઠે ધર્મ દ્રવ્ય
 શેવ ને શણગાર છો હરીહરના
 હાસવીયો કેહો નામ શેવ કુંવરના ૫
 ત્રીણે ઉપેષ્ટ કરે કેર
 છુપા અત્રુ કરે જીંડાં જ્યાંધી વેર

નાગદેવ તેનો બદોબસત કરજો
દાસવીરો કેહે નાગ પુજન ફળજો

૧

વટક્ષેત્રે માણતી મહીમા.

રાગ માઝ ચાપાઈ

વટક્ષેત્રે વીરનાથ શીવ પાસ
વડખેતમેયા હનુમાનજી રામ દાસ
ઈષ્ટ શેવા પોતાના જેવી આપે
પોતે ભાગી ભીડો તેવી અહીં ભાગે. ૧
અહીં પીડા પ્રેતની પીડા શમાવે
શનીવારે શીંદુર તેલ ચઢાવે
આકડાના હાર ચઢે તુલસી દળ
શત્રુના સંહાર કરે છે સખળ. ૨
ભીજ દંડપાણી જ્યાં ભગવાન
તેમાં ભીડભંજન છે હનુમાન
સકળ ભીડ ભાગે શીંદુર તેલે પુજ્યે
દાસવીરો માણતી બળથી ઝુઝે. ૩

વટક્ષેત્રે વટતરૂ પ્રાંત મહાત્મનઃ

રાગ. રાધાપતી રસાપતી

વટક્ષેત્રે વટતરૂ એક ઝુજે શું ઉચરૂ
નૃપોદય વડ કેલાસે તેવો શીવ પર ભાસે

- વટતરૂં કાકભુરંડી કહ્યા કરે છે જાખંડી ૧
 તેવાં અહીં ભજન કહ્યા મટે સર્વે વ્યથા
 જોગણીત્રેચટમાં સપ્તા ભુમી વટમાં ૨
 વટતરૂં વૃંદા ઉગ્યાં સંગે અભુરી શોભ્યાં
 તુલસી લખ પાંચ મયાં વહે લીજી જળ લીંચાવાં ૩
 ત્યાં શીવ ગુપ્ત પુત્રયા સાત વર્ષ વહી ગયાં
 બાળાવડાં ડાળાંથી જળધારી ગરી ત્યાંથી ૪
 ગુપ્તેશ્વર પર ઝરે લોક સર્વે પુજત કરે
 જાળો નાગ રક્ષા કરે પુત્રય જે પાત મુરે ૫
 અભણે કે પત્ર ચુટે તેને ત્રાસ તત્ત ઉઠે
 મુળ થકી શીવ નીકળ્યા લીંચનાથ દેવળે વળ્યા
 તરૂં તળે દેવળમાં ડંડપાણેશ્વર જાખ્યા
 મુળમાં અમરકટેશ્વર પદ્મરાવી વપ જાખ્યા ૬
 વણારશી વિશ્વનાથ
 જેવી કાશી વિષ્ણુને દીધી
 પોતે કેદાર ક્ષેત્રે તરયા
 કેદાર કાશી પોતે લીધી ૭
 લખ વટક્ષેત્ર દેવળે
 હક શીવે લીખુમે દીધા
 માટે ત્યાં લેવાસ અસાધી
 શેવકે લાકાવો લીધા ૮
 શીવે વટતરૂં તળે

ડંડપાણી યોગ આધે	
નીમાંલ્ય ત્યાં ન લેવાય	
લેતો પીડાય બાધે	૬
વીશ્વનાથ એ વિષ્ણુ કાશી	
વડતળે શીવ કાશી	
ભૈરવ ગંગા વીષ્ણુ કાશીમાં	
સમજાને વૃજવાશી.	૧૦
શીવ કાશીમાં શ્રાદ્ધ આપે	
તરૂં તળે મયા ફળે	
વડરૂપશે પ્રાગ ફળે	
પ્રદક્ષણાયે ચોરાશી ટળે	૧૧
બહોતેર કોટી ચમકૂતનો	
વાસ છે વડ ફરતો	
એકાદશ ફરૂ ગણો	
પુન્ય ત્યાં રત્તો.	૧૨
તુલશી મુળે ગઢાધર પદ	
દેવાય પીંડ તહી	
તે રળે સજી વ્યાધી મટે	
પીશાચ એ ચન તીર્થ બહી	૧૩
હૈયા ફટ કાંઈ બાશે નહી	
શેવક હું શીથ સટે	
શ્રદ્ધા હોય તો કરજો	
નહીં તો ભવ કયાંથી મટે.	૧૪

વટપત્ર વટશાખાને

પુજાને પ્રેમ કરી

વટક્ષેત્રની રજાને

હરખજે શીશ ધરી

૧૪

અર્ધ પ્રદક્ષણ શીવની

કંડપાણી તીથે કરે.

વડ તુલસીજી સહીત

આખી પરકંમા કરે.

૧૬

જેજે તીથો અહીં ગયાં

તે તેની પીઠા જુની

વેત હોય તો ત્યાં પણ જાને

શેવા કરજે અહીંથી સો ઘણી.

૧૭

હું તો તે તુલ્ય દેખું

સહ લેમાં તેથી સો ઘણું.

હાસવીયો ઇંટ બળે કેહે

શ્રેય છે અહીં શેવકો તણું.

વટક્ષેત્ર નંદીકુમ્બ ગુરુપાદુકા મહાત્મ.

.રાગ સવૈયા.

શીવગણ નંદીકુમ્બ દેવળમાં

પીઠ શીવને ખેલાવે છે

તેને પુજતાં ઈશ્વન કરતાં	
ઉમચા મુખ મલકાવે છે.	૧
નંદીની પુઠને પાચે પડતાં	.
આનંદી આનંદ દે છે.	
વાંધા વચકા માફ થાય છે	
કુર્પ પીડે જે કર દે છે.	૨
ઉમા શીવને ગણેશ શીવને	
મારૂંતી શીવ વચ્ચે જવાય નહીં	
ના ચાલે જાય તો કુર્મ કૃપા કરે	
દોષ ક્ષમા થાય તત સહી.	૩
ગંધાક્ષત કુચ ચઢે એમને	
ધંટાનાક થયે જાય થય	
પંચ વન દેવમાં લોક પરસ્પર	
તે ગુરૂપાદ પુજ્યે સમાય.	૪
સર્વ દેવની રીત પુજા જુઠી	
લણ્યો ભુલે ને તારો જુડે	
મહાકાલમાં કારણ સમાયે ગુરૂ	
પાદ પુજ્યે ભીજના ઉડે	૫
એકતા થાએ ગુરૂ પુજ્યે	
એક પુજ્યાથી અનેક ફળે	
તે માટે સદગુરૂ પદ સાક્ષી	
દોટી જન્મનાં પુન્યે મળે	૬

ફલ્યમાં ગુરૂચે કળ દીપી
તેમાંથી ગણ કોટીમાં જોઈ
હાસવીયો વારી જાય ચર્ચા પર
એકના અનેક અનેકના એક

૭

ચતુર્થ વિશ્વનાથ મહાદેવમાં

૬૦૮ ખીરાજ્યા હોય તે વેળાએ

મર્વે તીર્થના દેવો ઇષ્ટને જમાડી જમે છે.

તે વિષે થાળ. રાગ જમો મારા વાણા હું ચંમર ટાળું.

જમો મારા ગોપાળ કૃષ્ણકૃપાળ

હરી હર કાશીક્ષેત્રે મુખડાં હું ન્યાળું જમો ટેક

અન્નપુર્ણાણ્યે સામગ્રી કીધી

લક્ષ્મીણ્યે બીડી પાનની લીધી.

જમો. ૧

શાન્દાયે ચંમર ગંગાણ્યે ઝારી

કોળીયા ભરાવે વિશ્વનાથ કેહારી

જમો. ૨

નીલમાધવણ ખંખા છડી ખોલે

કુંડીરાજ વાયુ પંખાથી ઢાળે.

જમો. ૩

કંડપાણી ભુતનાથ અમરકંઠેશ્વર

મણીકર્ણકેશ્વર હરખે પરસ્પર.

જમો. ૪

કાશી માતા કરે કાઢાવાલા

ખળીયા ભૈરવ શની ક્ષોભદ્રાર પાળા.

જમો. ૫

- રવી શશી દીપ વૃંદા વડે કરે છાયા
આ રોગો માતા યશોદાના જાયા જમો. ૬
- નવે તીર્થના છે લાડક વાયા
વટક્ષેત્રે મહેમાન ગૌરોપથી અયા જમો. ૭
- આપનાં નેણાંથી ઠેાડી પ્રસાંઠ થયે
આપનાં નેણાંમાં ઉગી ખીત્રી શમાયે જમો. ૮
- એવડા મોટાની દેવો શી કરે શેવા
ખાળ ખની આવ્યા શેવાયો લેવા જમો. ૯
- મારૂંતી નંદી કુર્મ કુટે કાખલીઓ
ઠયાંથી વટક્ષેત્રે આ યોગ મળીયો જમો. ૧૦
- રાધા સખીયે કુલ સેજ સુધારી
પોઠા ગાયો ગોપી તમને છે ખ્યારી જમો. ૧૧
- શાંતી નિવતીયે શેવું સદાયે
નીજ જનેને હારે અહાવી મઝાયે જમો. ૧૨
- નવે તીર્થ દેવોને પ્રતી દેવો
આપને પ્રસાદ પરીપુષ્પ લેવો જમો. ૧૩
- વીંદકે દેવો સઉ પ્રસાદ આરોગો
વટક્ષેત્ર દેવો માનો રાજ લેગો જમો. ૧૩
- નવની પ્રસાદી દાસવિધો અહાયે
વટક્ષેત્ર દેવોને લાગીને પાયે જમો. ૧૪
- હરીહર કાશીક્ષેત્રે મુખડાં હું ન્યાળું
જમો મારા ગોપાળ કૃષ્ણકૃપાળું

વટક્ષેત્રની આરતી.

હરીહર કાશીક્ષેત્ર, વટક્ષેત્રે વશીયા (૧)
 સદગુરુ ગોપાળકૃષ્ણ (૨)
 શેવી મારાં મન હશીયાં વટક્ષેત્ર તિથિ. ૧
 પ્રથમ મહાદેવ વિશ્વનાથ, ભુકિત ભુકિતદા (૨)
 બીજા નીલમાધવજી (૨) સદગુરુજી સુખદા. વટ. ૨
 ત્રીજા હુંડીરાય વિદ્યન હરજી કર્તા (૨)
 ચોથા હંડપાણેશ્વર (૨) ચમ ભથ સંહરતા. વટ. ૩
 પાંચમા કાળ ભૌરજ કાળ સુફળ કર્તા (૨)
 છઠ્ઠાં કાશીદેવી (૨) ઠારે અહીં કરતાં. વટ. ૪
 સાતમા ગુહાંગગા તિથિ રજે ભુકિત (૨)
 અઠ્ઠમાં કેદારી ભવાની, () દયો ગમતી ભકિત વટ. ૫
 નવમા મણીકર્ણીકા ઘાટ હંડા ઉતરે (૨)
 નવે થય નવધા ભકિત, (૨) દયો તો દાસતરે વટ. ૬
 પ્રેમ લક્ષણા પાર, નવની દશમા તમે
 મન સુખ લેત્યન નીત્યે (૨) ગોપાળકૃષ્ણ રમી.
 મારા નાથ રમો વટક્ષેત્ર તિથિ ૭
 વટક્ષેત્રની આરતી જે કોઈ ગાશે, જે ભાવે ગાશે
 વિશ્વનાથ પતિ હરીજન વિશ્વનાથ પતિ ગુરુજન
 ગોલોકે જશે તિથિ સુફળ થાશે. વટ ૮
 હર હર કાશીક્ષેત્ર, વટક્ષેત્રે વશીયા (૧)
 સદગુરુ ગોપાળકૃષ્ણ (૨) શેવી મારાં મન હશીયાં વટ ૯

હીંદોળા વાદ્યોના આગમાં

રાગ, જુલહીનો.

તીલક કસ્તુરીનાં શેલે છે ભાળમાં
 કોસ્તુભ ગુંજના કાર
 નાકની અણીએ રાધાની નથણી,
 મેરણી કરમાં ઝારે, ઓ ! તારો ઝોલો.
 વાહવા હીંદોળે, પુલવાળી ફરકે, દીપમાળ ઝળકે
 માર મેંના ડોલે, ઠાકુરડાં ઝોલે, ટેક.
 કેશર કસ્તુરીનાં ચંદન મહિ અંગે
 કરમાં કંકણ નંદલાલા
 કંઠમાં માતી ગુંજના કારકા
 ગોપીચોચે વેચાં ગોપાળા, ઓ ! વારો. ૧
 મુગટ સોનાનો હીરા મણી ઝળકે
 માર પીંછે કલગી ફરકે;
 હીંદોળો નહાલે તેમ પ્રાતુડો મહાલે
 નેણાં ડોલેને મુખ મલકે ઓ ! તારો. ૨
 પીળા પીતાંમ્બર લીલાં ઉપરણાં
 સોનાના મહિ શણગાર;
 નક ૧ જગાડવા રાધા રમાડે,
 વૃજના પ્રાણ આધારે ઓ ! તારો. ૩

બીલ્વોરી કાચનો મંડપ લોક્યો,
 હેમ હીરાનો હીંદોળો;
 ગોપીઓ ગાયને, નાચે જોવાળીયા,
 કાનજી હસે લેધ કજોર. જો ! તારો ૪
 બ્રહ્માજી કહે કાંન વેકુંઠથી આન્યો,
 શીવ કહે ગોત્રે કથી આન્યો;
 કુલાભાષના પુન્યે વટફેરે આન્યો,
 વીરલાંને જોળખાયેર, જો ! તારો ૫
 વટફેરમાં આન્યો હીંદોળો,
 વિશ્વનાથ ઉમયા ખુલાવે;
 ગણપતી માફતી જોયો નાચે,
 નંદી તાલ બજોવે ર જો ! તારો ૬
 નીલ માધવજી છડી પોકાર,
 બળીયો કોરવ શંખ કુકે.
 લક્ષ્મી ચારદા ગંગા અંજપુર્ણા,
 હીંદોળો ગાઇ ગાઇ હરખેરે. જો ! તારો ૭
 હડપાણી ભુવનજી અમર કંઠેશ્વર,
 કાંશી કરતાળાં બજાવે;
 મણિકર્ણીકેશ્વર મુકુંજ બજાવે,
 ચંદા સુરજ મશાલ ચેતાવેર, જો ! તારો ૮
 ચની મંગળ દારે ભુવનજી વખાડે,
 તારાથે હીપંખાળ દીધી;

પવન ચંમર ફરે કારી ખેલિયાર આવે,
 થાળ બગીચો લીધીરે, ઓ ! તારો ૮
 કુર્મને રેવનાગ ચોરી કરે છે,
 સુર જોપાળકુળ સુલે;
 કાંગાનાપાનાં જોપીયોવાળીયાં,
 કુવડાં કાઢાળીને પુત્રેરે. ઓ ! તારો ૧૦
 રેવે છે વૃજનાં બહુ અધિકારી,
 અવડાં રહેનારાં અવડાશે;
 કંસના તડનાં કુટે છે માયાં,
 પાપથી ના આવે પાસેરે. ઓ ! તારો ૧૧
 કાણ બણે આ ભુમીયે શાં પુન્ય કીધાં,
 દેવતાને સંતોનો મળેા;
 જોત જોતામાં જન્મારો જમ છે,
 ખાંડની ધારે ખેલો રે, ઓ ! તારો ૧૨
 વટજેઝ ખાગપાં આંધ્યો લીંદાળો;
 તુલસીને ખીલ્યાં ખજુરી;
 ઇંદ્ર પ્રજ્ઞાદીદેવ હુંદુભી વગાડે,
 વડલો રમણાને ખીલ્યાં મુંદરીરે ઓ ! તારો ૧૩
 રામજઈ શંકર ને વલ્લભ ભુક્ષાભાઈ,
 સોમા કેસુરતા થયા સુરા;
 ડાહ્યા સુખી ઠાર અંબાલાલ લાલહોસે,
 શીર સટે કોઠ પુર્યોરે ઓ ! તારો ૧૪

નહીં તો અસુરો વિધન કરતા હતા,
 ક્ષેત્રનાં મુળીયાં કાપી;
 પાંચએ પંડવ નાથ છૂંદા નારાયણ.
 ધર્મની ગાદી ફરી સ્થાપીરે, ઓ ! તારો. ૧૫
 કલ્પ તરૂં ગુરૂ કામનાયો પુરજો,
 દર્શન દેજો દહાડી દહાડી;
 દાસવીરો હીંદોળો ગુલાવે,
 (રાંડ) પાંપણ વચ્ચે નડે આટીરે. ઓ ? તારો ૧૬

વટક્ષેત્ર ગરબો.

રાગ જલજલડીને હરિના ગુણ ગાતાં આજપ કથમ આવે

વટક્ષેત્રમાં વિશ્વનાથ મહાદેવનો ડંકો વાગે
 નવશ્રી ન્યારા નવશ્રી ન્યારા.
 અદ્વૈત ગોપાળકૃષ્ણ વાલેરા લાગે. ટેકા : -
 વીશ્વનાથ મહાદેવ તિર્થ પેહલુ
 બીજા નિલમાધવજીને શીશ મેલુ
 ત્રીજી કુંડીરાજ દર્શન સેહેલુ. વટ. ૧
 ચોથા ડંડપાણ અમરકંઠને જીતનાથ
 પાંચમા કાળજીરવ સાંભા બળીયા સાથ
 છૂંદાં કાશીદેવી જ્યાં ખોડીયાર માત વટ. ૨

આતમાં ગુહાંગંગા ત્યાં હક્કમી અમલપુણી.	
આઠમાં કેહારી પાર્વતીની કરુણા	
નવમા મણીકર્ણિકેશ્વર નથી મણા.	વટ. ૩.
ટોડે અંદ્ર સુરજ શની મંગળ છે	
છંદ ગુરૂની પાહુકા દેવળ છે.	
નંદી કુર્મને હનુમાન આગળ છે.	વટ. ૪
મંગલમાં શારદા ગુપ્ત દેખાય	
ત્યાં હોવાળીમાનાં પગલાં પુનઃ	
વટતરૂ તળે ખીસ્ક્યાં છે વૃંદાવ.	વટ. ૫
ઉમીચાળના ગોખ પર સીંકાસન	
ત્યાં ગોપાળકૃષ્ણજીનાં ચાલ દરશન	
નવથી ન્યારા પ્રેમે પરસન.	વટ. ૬
ખીટી ખીપજાને કુલી પુલવાડી	
ચાય રાસ ભજન દાહાડી દાહડી	
કાશીક્ષેત્રથી કસ આણ્યા કાઢી	વટ. ૭.
દાસત્રીપાને દીન જાણી દેવ અહીં રહ્યા	
હાવે પ્રવર્તી ના પીડે નાથ ચયા	
સજી નીજ જન ઠરીયે કરીયે હયા.	વટ. ૮

વટક્ષેત્રમાં પ્રીતી વાપે પદ.

રાગ જમાનાને।

મને વટક્ષેત્રે લેઈ ચાલોરે.

નવેતથ નેણાંમાં ચાલોરે.

ટેક.

વીશ્વનાથ નીલમાધવ હુંડી હંડપણુ ભૈરવ

કાશી દેવી ગુહાંગંગા ઉમારે

મણીકર્ણિકા થઈ નવ

નમી નમી સર્વે નીહાળોરે.

નવે. ૧

નવધા ભકતી રસ અમૃત હાતા એ નવમી ન્યારા.

સદગુરુ ગોપાળ કૃષ્ણ કૃપાળુ

સોળ કળાયે સારા

દશન દે અહીં દીન દયાળોરે.

નવે ૨

હાંટ એનાએ પણુ પુણું કળાએ વટક્ષેત્રે દર્શાય

દેવા એનાંએ પણુ ત્રીરથને ભિત્તમ

જેમ રવી પુર્વે પુખાય

ભોમી કાશીક્ષેત્રની ભાળોરે.

નવે ૩

તાલાવેલી ત્રીલોક ખોળ્યે વટક્ષેત્રે હરે મન

કલ્પલક્ષ્મી મારી કામના પુરે

સંપત્તી દેઈ સાધન

વીણનીયો વેગથી વાળોરે.

નવે. ૪

કોઈ કહેયે ભોમી છે કટક અસુરો દમે અપાર

તો શંખોદ્ધાર નિથે નીલમાધવમાં

બકે ભીલ દમતો અપાર

રક્ષા કરી શક ત્યાં જાળોરે.

નવે ૫

અસુર નડે નહીં રાવ હમી નહીં

હાસોના વિયોગ ભય

જ્યોતીર્ણીંગ ઝળુકે જગમાં

ભજન લોજન યજ્ઞ થાય.

નવે ૬

વશંપરંપરા પાળોરે

ભાગ્ય છોટાં અભિલાશા મોટી

ઠકપ તરૂં છો નાથ,

હાસવીષો પુરો અભિલાશા

નવે ૭

હોયે ડાળુ ભીડી ભાથ

વાધાવર રંગે માહાલોરે

મને વટક્ષેત્રે લેઈ ચાલોરે.

નવે તિથાં નેણાંમાં ધાલોરે

વટક્ષેત્રમં શીઘ્ર પ્રીતી

રાગ ભાગ સહગુરૂ જોપાળકૃષ્ણ હરશન આપોરે

કાટીક્ષેત્ર હરીહરક્ષેત્ર વટક્ષેત્રે ચાલો.

વૃજવૃંદાવન વટક્ષેત્ર વટક્ષેત્રે ચાલો.

ટેક:-

કાંગ નુપરૂ નાનુ ગામડું,

વટક્ષેત્ર મોટાં ધામ,

વિશ્વનાથ મહાદેવજીરે,

જોપાળકૃષ્ણ ઠાર્યા જે ઠામ,

વટ. ૧

ગોપાળકૃષ્ણજી ઘણી ખંમારે
તમે પધરાવ્યાં શીવ ઉમયાય,
વીશ્વનાથ મહાદેવની દળયે।

વંગળેથી વરતાય;

વટ ૨

બાણ સ્વયંભુ પ્રગટીયાંરે
વટતરૂથી નિર્વાણ.

જનોઈવાળાં શીવલીંગ છેરે

જળાધારી આરસની બાણ.

વટ. ૩

માધવ તીર્થ ત્યાં નાલમાધવજીને

ઇંટ પાડુકા સાર.

બીજી તીર્થ એ ત્યાં વૃંદા ચઢે છે

હરોહર ક્ષેત્ર આ ઠાર

વટ ૪

ત્રીજાં તીર્થ કુંડીરાજ છે

એ આદ્ય ગણેશ ઠેહવાય

દેવળમાંહે એ દક્ષિણેરે

પૂવે નંદીને કુમં પુજાય.

વટ. ૫

દેવળમાંહે ઉત્તરે વટખેતરીયા હનુમાન

દેવળ પૂવે વડહેઠળેરે ચોથા હંડ પાણી ભગવાન વટ ૬

હંડપાણેશ્વરમા ઉમારે

ગણેશ નંદી હનુમાન.

વીશ્વનાથ શીવના ગુફેરે

માંહે ભુતનાથ ઇશાન;

વટ ૭

દુઃખાલોચનને પુજ્યેરે
 ચમકુતના જાય જાય
 જમનાં મામ છે વટતરૂ ફરતાં
 મુખ્ય જામગકેશ્વર પુજાય
 વટતરૂને સ્પર્શે કે પુજ્યે
 પ્રાગ જાક્ષય કળ થાય
 પ્રદક્ષણાયે ચોરાશી પતે છે
 વટતરૂની શીળી છાંયઃ
 કાળ કૌરવ તિથિ પાંચમુ ત્યા
 જાન્ટ કૌરવના વાસ
 કાળ સુકળ થાય દાસનારે
 થાય જાખંડ ક્ષેત્રે રાસઃ
 ગુહાંગંગા તિથિ સાતમારે
 ઇશાને ક્ષેત્રની માંહા
 જાલપુર્ણા માંહે ઉત્તરેરે
 જાન વસ પુરે છે આંહા;
 ગુપ્ત શારદા માંહે પુજાયે
 જુહી સદગુણી થાય
 માતા દીવાળી મહાજાતીરે
 જોમનાં પમલાં માંહે પુજાય
 આઠમાં કેદારી પાવતીરે
 જાન ગમતા પુરે કેડ

વટ ૮

વટ. ૯

વટ ૧૦

વટ ૧૧

વટ ૧૨

કોરવ ત્યામા બળીયા હેલછેરે
શની મંગળ ચાંદ્ર સુધં જોડે;
બળીયાં નેરૂતે કેલી માલા.

બીજાં શાશ્વત મા

ભાષીબત્રી છે આનંદી શ્રીચે
વીખ ભય આવે તે ઠામ

વટ. ૧૪

મહાભક્તી છે ઇષ્ટ મહાકાચે

મંગળના દેવળ પર વાસ

યજ્ઞ ભગ્ન કથા માલછેરે

રાતદીન રમે વાહાલો રાસ;

વટ. ૧૫

નવમુ તીથ માંહે પેપલાંરે

મણીકણી કેશ્વર વાટ

પુર્વે રવી ચાંદ્ર પશ્ચિમરે

શની ભામ વૃંદા તરૂ વાટ

વટ

ઇષ્ટ શુદ્ધ સંત ચર્ચ રજમાં

શુદ્ધાંગનાં રત્નાન

આ તિથ સુકવા ના ગમેરે

ભલે પાછાં વળે વૈમાન

વટ

ગાય શીખે કે માંભળેરે

નટભેવનો ગરબો સાર

વીચનાથ પત્ની તેકનો રે

હરિ હર હરે ઉદાર.

વટ

